

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling.

Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto V.

Dunaj, 6. majnika 1925.

Št. 18.

Občni zbor Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

Dne 30. aprila 1925 se je vršil v društvenih prostorih v Celovcu redni letni občni zbor Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem. Lepo število članov in delegatov krajevnih skupin se je zbralo, da slišijo poročilo načelnstva naše najvažnejše in naj višje organizacije o delovanju v preteklem poslovnem letu. Veličasten je bil pogled na moše, ki so osiveli v boju za pravice koroških Slovencev, ne da bi klonili svojih glav pred valpetskimi bičem, ki nas tepe že desetletja, na mladeniče, ki so in obetajo biti vredni nasledniki naših prabojevnikov, in na naše žene, ki so tudi odločene storiti svoj del. Kakor je resen naš položaj tako je prevečala tudi cel zbor resnost, odločnost in umerjenost. Odbor kakor zbor se je zavedal važnosti svojega poslanstva in to je napravilo na vse posebno ugoden vtis.

G. predsednik dr. Petek otvoril občni zbor, pozdravi došle in omenja, da se je od zadnjega občnega zbora na Koroškem marsikaj izpremenilo. Veliko udeležbo pripisuje zanimanju za delovanje Političnega in gospodarskega društva, četudi je naše delovanje težavno in se z vseh strani onemogočuje. Že sedanji odbor je začel ustanavljati krajevne organizacije, kjer si volijo člani svoje zastopnike, ki so v tesni zvezi z društvenim odborom. Društveni odbor mora biti o vsem takoj in točno obveščen. Novi odbor bo moral krajevne organizacije izvesti do konca, da se ne bodo zopet pripetili slučaj, da bi sklepali krajevni odbori brez vednosti centralnega odbora v nasprotju z njegovimi splošnimi navodili. Končno se g. predsednik še spominja umrlih članov in rojakov, ki so si pridobili za koroške Slovence veliko zaslug in katere bomo ohranili v dobrem spominu. Slava jim!

PODLISTEK

Kratka zgodovina Reberce.

Spisal Reberški Ožbej.

Mirno je teklo reberškimi plemičem življenje; doživeli so dosti veselega, a tudi njih srečnih dni in slave je moralo biti enkrat konec.

Tedanji lastniki grada na Reberci Ivan in njegova sinova Krištof in Ivan so prodali samostanu v Dobrli vasi, kjer so bili menihi avgustinci, nekaj posestev in dohodkov iz desetine. Toda ti vitezi so se kesali in niso hoteli spolniti pogodbe. Napadli so s krdelom svojih podložnikov samostan v Dobrli vasi, poškodovali cerkev, vdrli v notranje prostore, in se celo polastili dotičnih kupnih pogodb, katere so prerezali, meneč, da so postale vsled tega neveljavne.

Tedanji prošt Krištof se je vsled teh nasilstev pritožil pri cesarju Frideriku III., ki je tudi zaukazal, da morajo reberški plemiči prepustiti prodana posestva in pravice avguštincem, kar so Reberčani tudi obljubili.

A reberški plemiči niso bili mož beseda. Začeli so znova napadati samostan in požigati hrame.

To pa je imelo za imenovane plemiče slabe posledice.

Obsojeni so bili s sodbo z dne 1. aprila 1456, da so morali prodati svoja posestva, plačati odškodnino in se izseliti.

Tajniško poročilo.

G. tajnik izvaja: Minulo je 11 mescev od zadnjega občnega zbora. Naše ljudstvo z nemškim vred čuti in nosi najhujše breme, breme sanacije, a ko se nemško ljudstvo zavoljo prenašanja bremen hrvali, stoji naše ljudstvo pod ognjem najhujših napadov od strani koroškega vsenemštva. To je kratka označba preteklih 11 mescev glede razmer na zunaj. Na znotraj pa moremo zaznamovati okrepitev naše organizacije ravno vsled boja vsenemcev proti nam.

Gotovo je vsem še v dobrem spominu, kako smo sprejeli plebiscit kot izvršeno dejstvo in smo se postavili brez ugovora na postavna tla avstrijske ustave, že tedaj, ko se nam ni sanjalo ni, da nam bodo gg. okoli Heimabunda in vsenemci v navidezno opravičbo svojih nemoralnih raznarodovalnih stremljenj enkrat očitali iredento. Teh postavnih tal nismo zapustili. Tem lažje in tem bolj zato obsojamo vso gonjo Heimatbunda, ki jo je začel proti nam.

Iredenta.

Na Dunaju, v Gradcu, Celovcu itd. so slikali nevarnost, ki grozi nemštvu Koroške s strani Slovencev. In da temu dajo še večji povdarek, so nam podtaknili iredentistične sive. Predno na to odgovorim, hočem nekaj pribiti: Ravno tisti Nemci, ki nam podtikajo iredento, pišejo o nji z odobravanjem kadar se gre za Nemce, ki so pod tujo vladno. Tako smo čitali v celovških listih o iredenti na Alzaškem in na Južnem Tirolskem, o kateri pravijo, da je rama na nemškem telesu, ki goreče boli in se nikoli ne more pozabiti. Tam povdarjajo z debelimi črkami isto, kar mi vedno za nas povdarjamo, da spada materni jezik k neokrušljivim pravicam človeštva. Ti Nemci pač nimajo pravice nam podtikati iredente, četudi smo v enakem položaju kakor n. pr. Nemci v Južni Tirolski in bi iredenta po njihovih mislih i za nas bila čisto na me-

stu. Četudi se smatramo kot del jugoslovanskega naroda kakor južnotirolski Nemci kot del nemškega, smo se vendar postavili na avstrijsko stališče in nimamo drugega greha, kakor pa tega, da tudi mi smatramo materni jezik za neokrušljivo pravico svojega naroda in zato obsojamo vsako raznarodovanje in uravnayamo svoje politično in nepolitično delovanje v tej smeri. Ako mirno presojava visoko gonjo proti nam in se še spominamo besed našega zveznega kanclerja dr. Rameka od 3. marca, v katerih je naša najvišja uradna oseba naše voditelje, ki imajo za seboj nad 10.000 zavednih velilcev, označila kot moše, ki se trudijo vzgojiti jugoslovansko iredento na Koroškem, potem vemo, da je tudi vlada v istem velenemškem toku, ki naš postavni boj za naše pravice proti nemški prepotenci (nadmožnosti) istoveti z bojem proti državi. Če smo državi tako nadležni in če se niti najvišje državne osebe ne potrudijo, da bi spoznale v pravi luči naša stremljenja, se moramo pač vprašati, čemu so se toliko trudili in nam toliko obljubljali, da so nas pridobili.

A vse to nas ne sme motiti, da bi zapustili svojo postavno pot za svoje pravice. Dokler se morajo Nemci v boju proti nam bojevati z izmišljenimi ročmi kakor o naših pripravah l. 1922, ali o tajnih zborovanjih v Celovcu, je naš boj proti njim lažji. Težji bi postal, ako bi pred svetom, posebno v Društvu narodov mogli proti državni dejanja nam dokazati; zato je smatral odbor za potrebno, da svoje postavne poti kljub napadom ne zapusti.

Heimatbund o nas in proti nam.

A ne samo pred svetom, temveč tudi doma je Heimatbund organiziral velik boj proti nam. Skoro v vsaki občini skušajo organizirati „Heimatschutz“. Naloga tega društva bi bila, varovati značaj in običaje domačih krajev, a v resnici skuša

Z ozirom na to se razume še dandanes med ljudstvom znan izraz, da so bili ti vitezi-roparji — Raubritter.

Ivan mlajši se je podal v službo celjskih grofov in bil tudi v boju proti Hrvatom ubit. Njegov brat Krištof se je preselil nazaj na Švabsko. Ta rod je še živel v preteklem stoletju. Potomec iz rodu Rechberger je služil pod slavnim Radeckijem in bil nazadnje avstrijski ministrski predsednik.

Na zadnjega Reberčana se nanaša tudi balada pesnika Uhlanda o „Junker Rechberger“:

Rechberger war ein Junker Keck

Der Kaufleut und der Wandrer Schreck.

Vsebina te balade je v kratkem ta: Plemič Reberčan je bil vitez-ropar, ki je prežal na trgovce in potnike ter jih večkrat napadel in jim vzel blago, večkrat tudi življenje. Neko noč je čakal v zapuščeni cerkvi na svoj plen. Sedel je na mrtvaškem odru. Ko se je bližalo jutro, je odšel s svojim hlapcem, da bi izvršil rop. Pozabil pa je v cerkvi rokavice na mrtvaškem odru, vsled česar je poslal hlapca ponj. A ta se vrne kmalu ves prestrašen ter sporoči, da je sedel duh na mrtvaškem odru in si oblekel plemičeve rokavice. Reberčana je prišla jeza in šel je sam nazaj in se bojeval tako dolgo z duhom, da ga je premagal in mu vzel rokavice. Premagani duh je prosil plemiča, da bi mu posodil rokavice za eno leto, kar mu je Reberčan dovolil. Nato je šel s svojim hlapcem po potu naprej. Naenkrat jima pride naproti sprevod samih črnih vitezov, ki so bili v obraz zakriti.

Na koncu sprevoda je peljal črn hlapec konja iste barve. Začuden vpraša Reberčan tega hlapca, komu sliši ta konj, ki nima jezdec. A ta hlapec odgovori: Najvestejšemu služabniku mojega gospoda, Reberčana ga imenujejo daleč okrog, v enem letu bo mrtev, potem ga pa nosi ta vranec.

Prestrašeni Reberčan je izročil konja hlapcu z naročilom, naj služi le Bogu, on sam pa je šel v samostan, kjer ga je določil opat za oskrbnika konjev.

Na dan, ko je poteklo ravno leto tega, kar je posodil Reberčan rokavice duhu, je kupil opat divjega vranca, ki bi ga moral krotiti Reberčan.

A vranec je ostal divji kakor prej in vdari Reberčana s kopitom v prsi, da se je zgrudil takoj mrtev na tla, konj pa je izginil naenkrat, da nihče ni vedel kam.

Reberčana so pokopali, a o polnoči je prijezdil črn jezdec na vrancu k tistemu grobu. Reberčan se je dvignil iz groba in vzel tiste svoječasno duhu posojene rokavice, ki so visele na sedlu, se vsedel na vranca in odjezdil v temno noč. Od tistega časa hodi v spremstvu onih črnih vitezov po svetu in ne more najti miru.

Od posestev reberških vitezov je kupil neki del Laslav Prager, ki je bil dedni maršal na Koroškem od leta 1490—1506. Kupil je tudi Pusti grad.

Drugi del teh posestev je dobil Ivan Ungnad na gradu Ženek leta 1454 od cesarja Friderika III. na posodo. Za Ungnadom so dobili

slovenskim krajem vzeti domači slovenski značaj in neti sovražstvo proti domačinom. Značilen zato je dogodek blizu Celovca, kjer so po shodu Heimatschutza, na katerem je govoril okrajni glavar v p. g. Rainer, fantije s slovenskimi besedami: „Ti si tudi čuš“ napadli enega svojih, mirnejših in mu strgali najboljše obleko. Znamenje, da se na shodu ni mirilo, temveč hujškalo. Sad gonje!

Posebno v zadnjem času se je začela pravca-ta vojna proti nam, ki postaja že smešna. V tej vojni vidimo generala, majorje, stotnike, poročnike, ki nas naskakujejo in tako celemu svetu pomagajo oznanjati, da na Koroškem živi en rod, proti kateremu se mora voditi taka vojna in da je v Avstriji še en kraj, kjer ni miru.

Ta boj nas dela pomosne. Brez generala in majorjev bijemo boj za pravice, ki so neokrušljive za vsak narod in ta boj nas še bolj urinja v našem prepričanju, da končno le pridemo do tega, da se nam ne samo priznajo naše pravice, temveč tudi dajo.

Posebej bi še omenjal bajke g. Majer Kajbiča, ki jih rudi v — Celovcu in izven — Celovca vsenemškimi poslušalcem: On pozna celo slovenske liste iz „Beograda“, ki se v množinah razširjajo po Koroškem po njem se nahajajo pisci člankov za Anschluss k Jugoslaviji v jugoslovanskih listih na — Koroškem, po niemi smo že tako predrzni, da se „domovini zvesti“ ne upajo več glasno govoriti, po njem se nahajajo na Koroškem šole, kjer se otroci, ki slovensko niti ne razumejo, od duhovnikov poučujejo izključno slovensko. Take bajke še zabeljuje z iredento in vsenemci, ki se niso znebili sanj o nemškem mostu do Adrije, vidijo velike strahove pred Karavankami, odpirajo blagajne in tako omogočujejo nadaljni nepotrebni obstoj Heimatbunda, in kaj jih to briga, ako jih Nemci v inozemstvu zato preklinjajo. Ako Nemci v Jugoslaviji res nimajo svojih naravnih pravic, je v veliki meri tega kriv naš Heimatsbund. Tudi smo mnenja, da naj si ta dobro premisli, predno hoče izvesti svojo grožnjo glede naših shodov povsod tam, kjer ima naša stranka svoje člane, ker se tudi tu more zgoditi: „Kdor drugim jamo koplje, pade sam vanjo!“

In kaj je uspeh te gonje proti nam? Konstatiramo, da je ta intenzivna (podrobna) gonja kriva, da so ljudje v vednem strahu pred novimi zapletljajmi, ker ljudska pamet za vsako stvar hoče imeti svoje vzroke in zato tudi za to pomnoženo gonjo; konstatiramo, da je Heimatsbund kriv, da v slovenskem ozemlju ni miru, ker usiljuje svoje raznarodovalno delo; konstatiramo, da je ta gonja kriva, ako se vedno več njihovih Slovencev obrača k soc. demokratom in veliko k naši stranki, kakor kaže velik prirastek članov našega društva. Konstatiramo pa tudi, da se med našim ljudstvom vedno bolj širi nemoralnost, ja celo odpadli od vere, ker človek, ki eno — narodnost — zavrže, z isto

ta posestva plemenitaši Rosenberg, ki so jih imeli do časa, dokler niso postali kmetje prosti.

Laslav Prager je podaril svoja posestva, kakor to požneje natančneje omenim, redu vitezov Sv. Jurija in so postala nazadnje nadarbinska posest župnije in komende na Reberci.

V Pustem gradu je bil že od leta 1262 sedež deželске sodnije, ki je obsegala cel okraj od Kunetovega jarka v Suhi naprej ob Beli do izliva v Dravo, nato po Dravi navzgor do izliva potoka Treibah in po njem navzgor do izvira pod Košuto blizu tam, kjer je današnji posestnik Prkl. Odtod je šla meja na Korte in dalje čez vrhove zopet do Suhe.

Smrtne sodbe so se izvrševale na vislicah, ki so stale na malem griču za Jerišami proti zapadu pol ure hoda od Reberce. Še dandanes je to ljudem v spominu. Pozneje so na tem mestu pokopavali samomorilce; ljudje vedo navesti dva slučaja.

Umevno je, da so se ljudje tega kraja izogibali, in da so si domišljevali, da tam straši. Med ljudstvom znani Črni Hanej iz Jeriš je vedel dostikrat povedati, kako je neki večer našel na tem mestu vranca, s katerim je jezdil v Galicijo, misleč, da je domač konj. Ko pa sta bila že blizu cerkve, šlo je bolj po zraku kakor po tleh, spodaj pa so švigale iskre, da Črni Hanej ni vedel ali je živ ali mrtev. Ko pa se je prekrižal, ga je vrgel vranec na tla in zginil. Črni Hanej pa od tega časa ni jezdil nikdar več kakega vranca, češ, na zlodeju ni dobro jahati. (Se nadaljuje.)

lahkoto zavrže i vse drugo. Kot katoliška stranka to bridko obžalujemo, a se čutimo preslabe, da bi s svojim delovanjem to preprečili, ker nas njih, tudi nemški krščanski krogi ne podpirajo. Ali bo to v korist krščanski stvari n. pr. v prihodnjem boju za krščansko šolo, nato naj odgovarjajo ti krogi.

Iz vse te gonje sledi za nas sledeče: Narodno nas gonja krepki in pomaga, da dobivamo vedno bolj mednarodni pomen, versko pa našemu ljudstvu škoduje.

Veliko slabih posledic bi izostalo, ako bi se vsenemci odrekli „ponemčenju koroških Slovencev v enem rodu (30 let)“ in nam po plebiscitu dali, kar so obljubili. Mi bi bili mirni, ker sit konj ne rezgeče, in kdo bi se zmenil za nas. In kakor za težnje Nemcev na Južnem Tirolskem niso merodajni Nemci, ki so se poitalijančili, tako tudi za naše težnje niso merodajni Slovenci, ki so se vsledolgoletnega raznarodovanja ponemčili, ker težnje ljudstva se ne merijo po odpadkih in naj jih bo še toliko. Ako se pa „domovini zvesti“ smatrajo za Slovence, kar radi povdarjajo, naj povedo, koliko jih je, koliko se jih je pri ljudskem štetju vpisalo za Slovence, kje so in kdo so njihovi zastopniki! Upamo, da se bodo mednarodni krogi, ki se zanimajo za sanacijo Avstrije in njenega gospodarstva, tudi zanimali za sanacijo krivic napram manjšini. Kako drugače bi Nemci stali pred svetom, ako bi celemu svetu mogli pokazati na nas, da so zapustili pota, ki so gnala do razpada stare Avstrije, in da je sedaj enemu narodu mogoče poleg Nemcev mirno in zadovoljno živeti, ne da bi se mu bilo treba ponemčiti. (Se nadaljuje.)

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Posamezni odbori deželске konference zborujejo. Posamezni listi sodijo, da je opazati znatno zблиžanje med strankami, nam se pa le zdi, da se niti kršč. socialci med seboj ne morejo zediniti, tem manj je zблиžanje z drugimi strankami verjetno, da možnost razbitja ni izključena. Sicer pa jim vse skupaj nič ne pomaga. Društvo narodov je diktiralo, to in to se mora izvesti, drugače se ne iznebimo generalnega komisarja, ki požira milijarde letno. Po odhodu gen. komisarja bo izvajal nadzorstvo višji računski dvor. Pripomniti moramo, da še marsikaj drugega ni izvedeno, kar je predpisalo Društvo narodov. — Ta mesec poseti dr. Beneš Dunaj, da se razgovarja z vlado Avstrije in Češkoslovaške se tikajočih vprašanjih. — Socijaldemokratska stranka je 1. majnika na običajen in dostojen način manifestirala za mir. — Pretekli teden so manifestirali tudi vsenemci za Hindenburga in Anschluss.

Jugoslavija. Listi objavljajo novo rešitev srbsko-hrvatsko-slovenskega spora, in sicer delitev Jugoslavije v Srbijo in Hrvatsko, ki bi vzela pod svoje okrilje tudi Slovence. Na kaj takšnega nač nobeden resen človek ne bo verjel, ker so še druge rešitve mogoče. Predvsem vstop radičevcev v vlado. Rešitev bi bila s tem vendar še nepopolna. Tudi najmočnejša slovenska stranka naj bi stopila v vlado in popustila, kakor je popustila Hrvatska seljačka stranka. Ta stranka se z radikali pogaja že od izjave Pavla Radiča v skupščini, ko se je postavila popolnoma na ustavna tla. Hrvati stavijo seveda svoje zahteve glede zaprtega Radiča in izločitve Samostojne demokratske stranke itd., ki se ne dajo od danes na jutri rešiti. Zato v novi odnosno izpopolnjeni Pašič-Pribičevićevi poslovni vladi ne najdemo radičevcev in ravno zato se smatra ta vlada tudi samo za prehodno. V novi vladi je od Slovencev zopet dr. Gregor Žerjav. Imenovanje poslovne vlade je javnost presenetilo. — Sestanek Male antante se vrši vsled krvavih dogodkov na Bolgarskem par dni pozneje, kot se je prvotno nameravalo. — Zadnjič so se sestali v Zagrebu prvaki Radičeve stranke, ki so v celoti odobrili postopanje Pavle Radiča. Mimogrede bodi omenjeno, da je to zelo važna odobritev, ker se je z druge strani povdarjalo, da je narod proti izjavam Pavle Radiča. — Jugoslavija je staro pogodbo z Grško o zavezništvu iz l. 1913 odpovedala, ker — odba ni odgovarjala povojnim razmeram in ker je Grki med vojno niso izpolnili. Sedaj se sklepa nova pogodba, ki se bo v bistvu naslanjala na staro.

Poleg tega je med Jugoslavijo in Grško sporna točka pristanišče v Solunu.

Nemčija. Volitve državnega predsednika so pojele več ali manj mirno. Samo v Berlinu je prišlo do spopadov med propagatorji posameznih strank in je bilo vsled tega 250 oseb zaprtih in okrog 100 ranjenih. Zmagal je feldmaršal Hindenburg z večino okrog 900.000 glasov ker so komunisti nastopili samostojno ter onemogočili zmago centrumaša in republikanca dr. Marksa. Naj nosijo tudi posledice! Čeravno so oni krivi zmage Hindenburga, so vendar pozvali socialiste, da bi skupno uprizorili 24urni štrajk na dan prihoda Hindenburga v Berlin v znak bojne pripravljenosti proti monarhizmu. Prej s samostojnim nastopom kljub direktivam iz Moskve onemogočujejo izvolitev dr. Marksa, potem pa predlagajo slični štrajk. Važno je pred vsem, kaj je reklo inozemstvo k izvolitvi Hindenburga nemškemu državnemu predsedniku. Nemški socialno-demokratski tisk konstatira, da imajo pristaši republike še vedno večino, toda s komunisti je treba obračunati. Inozemstvo je izvolitev Hindenburga splošno presenetilo. Francoski listi pravijo, da je izvolitev Hindenburga dokaz, da Nemci o politiki sporazumnega sodelovanja evropskih narodov nočejo niti slišati. Politika pogajanj z Nemčijo je doživela popolen poraz. Angleški listi čakajo na razvoj dogodkov. Ameriški listi obsojajo ostro izvolitev, ki da pomeni izzivanje zaveznikov. Italijanski fašistovski tisk simpatizira s Hindenburgom, opozicijski pa ga obsoja. Splošno pa je inozemstvo mnenja, da se zunanja politika Nemčije ne bo izpremenila. Izvedbi Dawesovega načrta se Nemčija ne bo upala protiviti. Neki angleški list piše, da bo eden prvih političnih korakov Hindenburgovih, da anektira Avstrijo. Hindenburg je 75 let star ter je vprašanje, bo li preživel še 7 let, za kolikor je izvoljen. Nemški narod je postavil na krmilo moža, ki je še danes zvest oproda cesarja Viljema in nositelj imperijalistično-monarhističnega duha v Nemčiji. Zmaga Hindenburga je zmaga tistega duha v Nemčiji, ki je pognal svet v svetovno vojno. Viljem ima nad tem veliko veselje ter je vedno pripravljen zasesti zopet nemški prestol, ako se nemški narod zato izreče.

Bolgarska. Miru še ni in morije se nadaljujejo. Predsednik vojnega sodišča v Sofiji je bil ubit. Na brzovlak iz Varne je bil izvršen atentat, ki pa ni uspel. Grška delno mobilizira vsled pomnožitve bolgarske armade. Potniki z Bolgarske pričajo, da je bilo v preteklih tednih obsojenih po prekem sodu nad 2000 oseb na smrt. V bližini Sofije so našli 171 trupel, ki so najbrže trupla kmetov z dežele, ki so jih bili peljali v zapore. Aretacije v masah se še vedno nadaljujejo.

Rusija se z vsemi silami bori proti gospodarski propasti, katera ji grozi. Kot dokaz nam služi naredba, ki jo hočejo izdati boljševiski komisarji te dni. Dosedaj namreč kmetje niso smeli imeti najemnih delavcev, ampak so morali lastnoročno obdelovati svoja polja in sami oskrbovati svojo živino. Delavci na državnih vzornih posestvih pa so hoteli biti enaki z delavci v tovarnah in so delali samo 6, pozneje osem ur na dan. Poleg tega seveda vse nedelje proste, pa četudi je bil čas košnje. Sedaj pa hoče Kalinin z enim mahom odpraviti ta nered. Nova naredba dovoljuje kmetom, da smejo imeti najemne delavce, ki morajo, ako je to v pogodbi z njimi sklenjeno, delati tudi več kot osem ur na dan. Najematni smejo tudi štirinajstletne v izjemnih slučaji celo dvanajstletne otkoke na delo.

DOMAČE NOVICE

Prvo junaštvo nove Hindenburgove armade v Velikovcu. Volitev prezidenta v Nemčiji je spravila naše haimatšučlarje in haimatbündlarje iz mesta in okolice v noči od 26. na 27. IV. na trg pred glasovalni spomenik, kjer so se navduševali s petjem in govori o veličastvu vsenemštva za zmago Hindenburga. Napojen sovražstva do Slovencev in prežet nemške nadtosti je eden izmed teh ponočnjakov že domov grede pokazal svojo junaštvo in moč. Ko se je bližal Št. Rupertu, mu je rastla korajža

bolj in bolj. Samo orožja mu še manjka, pa bi se ojunail. Pobere kamen na cesti in hajd nad sovraga, da ga pobije. Dospe pred trdnjavo, hišico v Št. Rupertu, kjer kruti sovražnik, učitelj Kupper s svojci... spi. Bilo je ob enih ponoči. Pogum velja in sreča junaška, si misli nesramni zlikovec ter zažene kamen proti oknu spalne sobe. Razbil je šipo in šaluzije, kjer se je kamen toliko odbil, da ni priletel v sobo in katerega izmed spečih ranil ali ubil. Napad se je posrečil, junak dobi javno pohvalo; orožništvo v Velikovcu pa bo zopet za en neuspeh bogatejši. Tik Velikovca pa svita skozi okno proti vzhodu nemška kultura.

Hoch Hindenburg! Naših vsenemcev se je polastilo velikansko navdušenje, ker je v Nemčiji zmagal Hindenburg. Skoro v vseh mestih so uprizorili obhode z godbo in manifestirali za priklopitev. V Celovcu je bila bakljada. Govoril je celovski župan in slavil Hindenburga kot moža, ki ima vse najboljše lastnosti, kot nemškega Boga. Čeravno so njegovo armado Francozi porazili, je vendar spravil vse v redu domov — ker jih Francozi sploh niso hoteli zasedovati. Ti ljudje menda mislijo, da sedaj ni več ovire za pripojitev k Nemčiji. Na Dunaju se je v to svrhu ustanovila posebna avstrijsko-nemška delovna družba, ki bo delala propagando za priklopitev.

Nemci med seboj. Na Rudi je nagrobni spomenik s sledečim napisom: Wehe euch ihr Schriftgelehrten und Pharisäer, ihr Heuchler, die ihr die Becher und Schüsseln auswendig rein haltet, innen ist es voll Raubes und Frasses. — Ki je ta napis pustil napraviti, ve zakaj in proti komu.

Nove znamke. 1. junija mine 75 let, odkar so v Avstriji vpeljane znamke. Na ta zgodovinski dan dobimo mi nove znamke, glaseče na groše in šilinge, in sicer po 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 15, 16, 18, 20, 24, 30, 40, 45, 50 in 80 grošev in po 1 in 2 šilinga. Dalje kazenske znamke po 1, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 15, 20, 23, 30, 40 in 60 grošev in po 1 šiling. Nove so znamke, doslej takšnih nismo imeli, po 18 grošev za dopisnice v Italijo, Poljsko, Romunsko, Češkoslovaško in Madžarsko, po 24 grošev za dopisnice v ostale države, po 45 grošev za priporočeno tuzemsko pismo in po 80 grošev za priporočeno pismo v inozemstvo. Cela serija znamk stane 10,11 šilingov.

Ali je to mogoče? Kaj pa? da dobiš vsak mesec „Prerod“ s prilogo „Zdravje“ (skupaj 32 strani) za malenkostno ceno 4 šilingov na leto. Ne boste se kesali, ako boste ta list naročili pri upravi: „Koroški Slovenec“, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Ruda. (Marijina družba in drugo.) Štiri leta nam nemški duhovnik ubija v glavo labudsko nemščino. Sicer nam je parkrat tudi slovensko pridigal, pa to gre tako žalostno, da je nas sram sedeti v cerkvi in poslušati, kako se naš jezik mrcvari. Njegove vroče želje so, da bi prej ko slej postali vsi pristni Nemci, in da bi mu ne bilo več treba lomiti slovensčine, kar je tako silno težavno. Zato mu je tako osovraženo slovensko čtivo, četudi je katoliško osobito knjige sv. Mohorja in Bogoljub, in posebno pa še „Koroški Slovenec“. Za katoliške nemške spise in liste še pridno agitira in jih vsiljuje slovenskim dekletom, da bi jim pristudil materni jezik. Zato spravlja že štiri leta skupaj Marijino družbo, ki ima pridno vsak mesec nemški shod. Kar je zanimivo, je to, da so članice le Slovenke — Nemk-tukaj ni —, a one, ki so materni jezik zatajile, je tudi vere sram in niso Marijine družbenice. Dobro se še spominjamo besed v „Kor. Domovini“: Dobri Slovani so slabi kristjani, slabi Slovani pa dobri kristjani. Sedaj vidimo resnico te trditve, ko ni niti ena slaba Slovenka zraven. Res lepa bi bila Marijina družba tudi pri nas, saj jo imajo tudi drugod, ko bi bil duhovnik zato, pa dokler bo on samo ponemčeval, je vse njegovo prizadevanje zastonj; ne bo jih dobil na nemški lim, ker naravni zakon, katoliška cerkev in zdrava pamet zahtevajo, da se ljudstvo povsod poučuje v domačem jeziku. Tudi s tem se ne moremo strinjati, da je v cerkvi vselej, kadar je kak večji praznik, nemško petje in tudi drugo vse nemško. Ali je morda nemški jezik svežejši? Če bo še štiri leta tako naprej v naši

fari, pol ljudi ne bo več šlo v cerkev. Ko pogledamo med pridigo ali tudi med sv. mašo pred cerkev, stoji več ljudi zmiraj zunaj, kakor jih je v cerkvi; pravijo, kaj bomo hodili v cerkev, saj itak ne razumemo. Prej tega nikdar ni bilo. Ravno isto je bilo prej v Grebinju, zdaj pa je vse drugače, ker je vsako nedeljo slovenska pridiga. Kdaj bo nastal tudi pri nas enkrat red?

Važenberg. (Občinske zadeve.) V naši občini imajo ta „zeleni“ večino v občinskem odboru, torej so vsi sklepi in ukrepi v občini njihovo delo. Ogenj in žveplo so sipali na bivšega gerenta ter ga skušali s tožbami in drugimi šikanami uničiti. Sedaj so pa le morali kloniti glave pred njegovo poštenostjo in kremenitim značajem. Vrniti so mu morali denar, ki ga je imel terjati od občine. Njegovi računi so bili pravilni in delal je pošteno in zastonj. V nedeljo dne 19. IV. je bila občinska seja. Občinski očetje so jo korakali k seji, mi drugi pa k sv. maši. Pod novim režimom se vršijo seje zmiraj ob nedeljah in so napovedane za isto uro, za katero je oznanjena sv. maša. Mogoče mislijo odgnati s tem naša dva verna odbornika, pa se ne mašuje povsod ob istem času. Pri seji je prišel v pretres proračun, ki je bil takoj sprejet. Izdatki se krijejo s tem, da se zahtevajo občinske doklade v isti višini, kakor za lansko leto. Sedaj pa pride „specijalna debata“. Vname se prepri, ali se naj pobira na socialistični predlog davek od psov ali na predlog specijalnega modrijana, od beciklov. Večina odloča, zato se bo pobiral davek od koles. Ker pa še ni dognano, katera stranka, rudeča ali zelena, ima več psov ali beciklov, se ta sklep še lahko ovrže, kakor drugi po potrebi večinske stranke. Trumf vsega pa je v nepopisni naglici od večinske stranke sprejeti predlog, da se od slej vsi oglasi, odloki, postave itd. pred cerkvijo samo še prečitajo v nemškem jeziku, kakor doslej, zkratka napoved vsebine v domačem slovenskem jeziku pa opusti, da v občini Važenberg ne bo več slišati slovenske besede. Ako hočete vedeti, koliko je v naši občini Nemcev, vzemite številke uradnega štetja, odštejte od Slovencev večjo polovico, potem pa zamenjajte besedi „Nemci, Slovenci“, pa se približate resnici. V dokaz za pravilnost tega računa sporočamo sledečo dejstvo: Ko je v nedeljo dne 26. IV. občinski sluga po sv. maši pred cerkvijo v Šmarjeti prečital sklep radi samo nemškega razglasovanja, so tam zbrani občani tako glasno in odločno proti temu sklepu ugovarjali, kakor še proti nobenemu, kar se jih je v Šmarjeti razglasilo. Edini, ki je sklep odobral, jo je moral hitro popihati, če ne, bi se jih pa nabasal. To je bila ljudska volja nepopačena, katero sporočamo javnosti in deželni vladi v Celovcu, ker se posamezniki pismenih protestov ne upajo vložiti v danem 14dnevem roku, da jih ne bi potem zasledovala roka nasilja.

Obirsko. (Promet po vodi.) Kar po veliki noči se je spravilo okoli 3000 metrov lesa v strugo vode, ki teče iz Kort v Obirsko, da se splavi v bližino Železne Kaple. Vsled neprestanega deževja je voda narastla, dvignila les ter ga odnesla. Delavci pri jezcu niso utegnili spraviti lesa na suho, vsled česar je voda obtekla jez in zasula v bližini se nahajajočo bajto s tako hitrostjo, da so se delavci komaj rešili. Les je plaval po vodi v takšni množini, da je bila podobna lesenemu mostu. Na Reberci so pri jezcu hoteli alarmirani delavci poloviti 1 m dolge hlode, a obstoječa nevarnost za poplavo cele tovarne jih je primorala, da so odprli jez in hlodi so plavali po Beli dalje. Les je bil last tovarne na Reberci.

Bela. Kakor se čuje, namerava obč. Žel. Kapla priti s predlogom, da se sezida nova šola; predlog baje podpirajo s tem, da ne zadržuje razmeram in da primanjkuje stanovanj za učitelstvo. Mi smo mnenja, da se naj preseli občina v sirotišnico, kjer je sedaj drugi razred in vsi razredi bodo potem pod eno streho. Mogoče se na ta način še prihrani kakšno stanovanje za učitelja. Za šolo prispeva obč. Bela polovico več od Žel. Kaple.

Škocijan. Mesec april je prinesel naši občini in župniji marsikaj zanimivega. V Celovcu je umrl v bolnišnici in bil od tam na svoj dom na Jezernici prepeljan Trinklov Janez Vičnik.

Ob veliki udeležbi smo ga pokopali v Šmarkežu, njega, ki je dobrih 6 tednov prej kot mlad in vesel ženin obhajal svojo poroko. Upajmo, da si je Hanzej kot pošten kristjan, spreviden s sv. zakramenti, v nebesih zaslužil lepšo trajno in večno gostijo. — V Škocijanu smo 20. aprila pokopali Seničnikovo mater Marijo Lubas. — Naša občina je tako srečna, da je imela v letu 1924 preostanka čez 60 milijonov. Jezero imamo in davek od tujcev ter davek od delavcev nam dobro dela. Radi tega se je sklenilo, da se postavi pri Čuku občinska hiša. Nekateri pozdravljajo ta sklep, drugi spet močno protestirajo, ker pravijo, da bode občina letos nujno potrebovala 60 milijonov. Prispevek za popravek Kamenskega mosta, ki zadene škocijansko občino, znaša 30 do 40 milijonov; za nujna popravila pri farni cerkvi bode moralo županstvo pripraviti najmanj 50 milijonov ali pa najeti posojilo z bančnimi obrestmi in ceste morajo dobiti gramoza. Ker primanjkuje denarja tudi gospodi, se je bati, da se letos število tujcev zmanjša in se tako ta veliki dohodek skrči. Drugi spet pravijo, da če se že mora zidati občinska hiša, naj se zida pri fari, kjer je šola, cerkev in pošta in kamor spada tudi županstvo. Dne 10. aprila je bila radi tega silno burna občinska seja, pri kateri so slovenski odborniki odločno protestirali proti novi občinski hiši. Bodočnost bode pokazala, če so imeli prav; vsaj odgovornosti nimajo.

Pogrc. Poročil se je g. Josip Smolnik, pd. Pavležev z gdč. Heleno Kumer, pd. Oslovo na Veselah. Bilo srečno! — Močno narasla Bela je odnesla vse provizorne mostove in brvi.

DRUŠTVENI VESTNIK

Šmihel nad Pliberkom. V nedeljo dne 10. majnika se vrši društveni sestanek. Vabljeni vsi člani in prijatelji.

Blato. Na vasi je še precej fantov, ki pa ne drže skupaj. Fantje, pokažimo, da Blačani nismo figa-možje. V slogi je moč. Izobraževalno društvo in fantovska zveza bodi naš cilj, ne pa grdo pijančevanje in ponočevanje. Če ste člani izobr. društva, si lahko izposojujete knjige. Te pa pridno berite ob nedeljah in imeli boste dvojno korist: prihranili si boste denar, ki ga v gostilni zapravite, in še vselej se boste kaj dobrega naučili. Torej pokažimo, da slava Blata še ni propadla in da ima še dosti mladega in krepkega naraščaja! — Fant iz vasi.

GOSPODARSKI VESTNIK

Dr. Rintelen o davkih.

Veliki industrijalec dr. Karol Rintelen piše o davčnih postavah, da so postale po vojni nezanesljive, netočne, neodkritosrčne in povoljno raztegljive (dehnbar) ter pustijo zlorabi odprto pot. Postava govori o oddaji za skrbstvo (Fürsorgeabgabe), kjer ustvarja čisti državni davek, govori o dobičku in obdači tvarino (substanco), govori o dohodninskem davku in zaplenbi premoženja, o bilančnem redu, kjer jemlje tihe rezerve. Kakor so davčne postave nepošteno in nezanesljive že po svoji vsebini, tako nepošteno je tudi ravnanje z njimi. Zlorablja se nepopolni tekst postave in kar postava kulturne države ne more izreči v pisani obliki, to storijo ustmena navodila na podrejene davčne oblasti. Prišli smo tako daleč, da se noben davčni urad ne briga pa predložene davčne napovedi in pojasnila davkoplačevalca in da se obdači premoženje, ne oziraje se na predpise in mandate. Tako potuje naše narodno premoženje v državne blagajne, kjer navidezno poveča dohodke proračuna (budgeta), materijelno pa služi le za plačo one birokracije, ki vstvarja te postave ter služi na ta način konzumu in ne produkciji.

Povejmo to po domačem: Davki se sedaj diktirajo s strani davčnih oblasti povoljno, pri čemer se ne ozira na donos ali dobiček iz premoženja, ki je zlasti pri kmetijstvu odvisen od dobrih ali slabih let. Davčne napovedi so po postavi sicer dovoljene, romajo na merodajno mesto, kjer ležijo par mesecev in se potem vrnejo neizpremenjene davčnemu uradu, da iztirja z vso strogostjo davek. Da se obdačuje

substancia in ne dobiček, sledi iz prejšnjega, ker se dobiček od leta do leta spreminja, a razvidno je tudi iz tega, da morajo kmetje sekati les in prodajati živino, samo da zadostujejo davčnim bremenom. Zlasti gorski kmetje, ki nimajo rednih dohodkov, so prisiljeni vnovečevati premoženje, pri tem pa trpi podjetje in nova zadolžitev je neizogibna, ako se nadaljuje omenjena davčna metoda. Slovenci, ali se še spominjate sledeče slike? Avstrijski vojak vleče zadnjo kravo iz hleva. Kmetica na kolnih prosi vsmiljenja. Vojak s puško pa osorno kaže na tablo z napisom: Nach Wien. Ali se v resnici že po 5 letih hoče vresničiti prerokovanje? Veliki gospodje okoli vlade z večmilijskimi mesečnimi plačami pa se veselijo njihove modrosti, ako dobijo iz žuljavih rok kmetov in drugih proizvodnih elementov več dohodkov v poravnavo pasivnega državnega proračuna, a vsi nastavljeni obenem dvignejo glave, češ, sedaj lahko zahtevamo večjo plačo.

Dr. Rintelen nadalje pravi, da je tuzemec sicer brez obrambe podvržen takšni davčni praksi, da pa inozemec strogo gleda na to, kaj se godi. Lastna sredstva naših podjetij so porabljena, s pridnostjo pridobljene rezerve zmanjšane in podjetja v neiznečljivi denarni stiski, h kateri še pride davčni eksekutor. Industrija ne more več konkurirati, je prisiljena k redukciji ali opustitvi, brezposelnost je nastala, vrednosti propadajo itd. Ali naj inozemstvo zaupa državi, v kateri je podjetnik neusmiljeno podvržen davčnemu vijaku?

Kuje se nova postava o zlatih bilancih, ki ima v glavnem povišbo vrednosti aktiv za cilj. Avtorju te postave po sedanjih oblikah pa ne leži na tem, da uredi bilance, ampak da potom nje obdači in konfiscira tihe rezerve, zadnje, kar imajo podjetja na substančnih vrednostih in kar je jedro celih aktiv; vse to leži skrito v mnogih, lepozvenečih frazah neodkritosrčnih paragrafov. Tuzemski interesi so se po močeh zoperstavljali tej postavi, ali zamanj. Kaj bo reklo inozemstvo na ta novi poizkus obdačenja substance? Ali bo zaupalo takšni vladi? Najbrže ne! Za finančno gospodarstvo se mora vpeljati odkritost, poštenost in jasnost na mesto neodkritosti in nejasnosti v zakonodajstvu in praksi. Samo na ta način se bo polagoma vrnilo zaupanje k našemu gospodarstvu v inozemstvu, zaupanje, ki edino more dati potrebne kredite.

Strinjamo se z napori omenjenega industrijalca, kajti tudi mi trpimo vsled visokih cen industrijskih proizvodov.

Nezaposlenost na svetu je po Moodys Service v letu 1925. največja v Angliji, kjer pride na 1000 prebivalcev nezaposlenih 25,9. Potem slede: Avstrija z 20, Zedinjene države z 19, Rusija z 9, Holandska z 9,3, Danska z 8,3, Norveška z 7,6, Poljska z 5,7, Avstralija z 5,6, Češkoslovaška z 5,4, Italija z 3,4, Madžarska z 8,3, Švedska z 2,9, Švica z 2,4, Belgija z 2,4, Kanada z 1,2, Finska z 0,5, Nemčija z 7,3, Francija z 0,3 brezposelne osebe na 1000 prebivalcev.

Obrestna mera. Sporočili smo že našim čitateljem, da je Narodna banka 24. aprila znižala obrestno mero od 13 na 11 odstotkov. Zanimivo je primerjati obrestne mere raznih držav: 11%: Avstrija, Madžarska; 10%: Poljska, Rusija, Gdansk; 9%: Nemčija, Estonka, Finska; 8½%: Grška; 7%: Dansko, Francoska, Jugoslavija, Češkoslovaška; 6½%: Bolgarska; 6%: Norveška, Romunska; 5½%: Belgija, Italija, Švedska; 5%: Angleška, Španka; 4%: Holandska, Švica; 3½%: Zedinjene države S. A.

Zračna zveza Celovec—Dunaj. Celovski občinski svet je v svoji zadnji seji sklenil, da se mestna občina udeleži osnutja "Koroške družbe za letalski promet". Družba je uvedla z dnem 3. maja t. l. zračni promet med Celovcem in Dunajem z enim letalom tipa Junker. Vsak teden napravi letalo šest poletov: tri na Dunaj in tri z Dunaja v Celovec; ob nedeljah bo letalo na razpolago za polete na Vrbsko jezero. Vožnja na Dunaj bo trajala dobri dve uri in bo stala 100 šilingov. Če bo treba, uvedejo še drugo letalo. V finančnem oziru bo občina

udeležena s približno 5 odstotki. Celovec postane postaja na letalski zvezi med Dunajem in Italijo.

Borza. Dunaj, 5. V. 1925. Dobilo se je danes za dolar 705,80, nemško marko 168,15, liro 29,13, dinar 11,39, češko krono 20,99, poljski zlat 136,10 grošov.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. V rudniku Neche v Ameriki je bilo 17 rudarjev 2000 čevljev globoko pod zemljo zasutih. Rudnik je prenapolnjen s strupenimi plini, da je rešitev nemogoča. — Japonski parnik „Roifuhn Mam“ se je potopil s 60 mož posadke. Rešil se ni niti eden. — V Chicagu je izbruhnil požar v dveh velikih žitnicah. Škoda znaša 2½ milijona dolarjev. — V Ameriki je v nekaterih krajih do 35 stopinj vročine. — Za tatovi, ki so ukradli nekemu trgovcu v Londonu za 25.000 funtov šterlingov diamantov, ni sledu. — Madžarska vlada je sklenila, da postavi v ozemlju okoli Erlave, kjer je potres porušil mnogo hiš, kovinske zgradbe nekega novega sistema, ki dajejo proti potresu absolutno varnost. Zgradba je postavljena v par urah. — Generalni ravnatelj Ankerbrotwerke na Dunaju je bil vsled navijanja krušnih cen kaznovan z 8mesečnim zaporom in globo 10 milijonov šilingov. — Sedaj v prometu nahajajoče se znamke ostanejo veljavne še do 30. junija. — Brezposelnih je bilo na Koroškem 25. aprila 3317 podpiranih. — Med transportom v Irkutsk je pobegnilo 34 zločincev.

Koliko se je pokadilo. Monopolni upravi je prinesel največ dohodkov tobak. Že do konca novembra so znašali dohodki 2,2 bilijona ali 700 milijard več nego lani v istem času. Največ se je prodalo cigaret in sicer 3,4 milijarde komadov ali 800 milijonov več kot leta 1923; tudi število cigar je stopilo od 135 na 181 milijonov komadov. Cigaretnega tobaka se je prodalo nekoliko manj. Državna blagajna je z uspehom lahko zadovoljna. Ako pa uvažujemo porabo tobačnih izdelkov z gospodarskega stališča posameznika, se ne moremo veseliti nad uspehom tobačnega monopola, ker se je veliko denarja pretvorilo v dim, ki bi mogel v domačem gospodarstvu mnogo več koristiti. Ali boj proti kajenju je težek. Kadilci vedo to najbolje. Marsikateri bi se odpovedal raje vsemu drugemu kakor tobaku.

Mizarski pomočnik

izvežban za stávbno in pohištveno mizarstvo, več obeh deželnih jezikov, samskega stanu in zanesljiv, ki bi nadomeščal tudi mojstra

se sprejme

póð zelo ugodnimi pogoji.

V poštev prihaja le prvovrstna moč!

Obračati se je na: Franc Weber, mizar v Rožeku.

Na prodaj je manjše posestvo

tik državne ceste na Spodnjem Koroškem, 13 oralov veliko; od teh je 5 oralov njiv, drugo so travniki in lep za sekanje goden gozd.

Natančnejša pojasnila daje ANA PUSL p. d. RIPL, ZAKAMEN pri VELIKOVČU, pošta ZG. TRUŠNJE (Ober-Trixen.)

Tovarniška zaloga usnja

Julius Blass

Celovec, Novi trg štev. 4

ima v zalogi vse kožne izdelke ter kupuje in prevzema v delo sirove kože.

Bencin-motorje

zelo priproste, posebno priporočljive za kmetijstvo od 3 do 6 PS tudi prevozne, domače mline razne velikosti, transmisijska in jermenska kolesa, žage za gatarnice in cirkularje, najfinejše posnemalnice ter vse kmetijske stroje plačljive pod ugodnimi pogoji priporoča

Josip Božič v Dolini pri Grabštanju.

Zastopstvo „Asbestementfalzschiefer“-já (nova iznajdba) za kritje streh. 66

Še je čas

da se vsakdo preskrbi z umetnim gnojem in gipsom za pomladansko gnojenje. Posestnikom v okolici Velikovca se pošlje na željo tudi v Velikovec. Ravnotako ima cement in različno drugo blago vedno v zalogi.

Južnokoroška gospodarska zadruga v Sinči vasi. 71

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Posojilnice za župnije Škofiče, Loga ves, Št. Ilj in Otok r. z. z. n. z., ki se vrši dne **21. maja 1925 ob 10. uri predpoldnem v Škoficah hišna štev. 18.**

SPORED:

1. Odobritev letnega računskega zaključka iz leta 1924.
2. Poročilo o izvršeni reviziji v minulem letu.
3. Volitev računskih pregledovalcev.
4. Določitev obrestne mere za leto 1925 za vloge in posojila.
5. Slučajnosti.

Vse člane posojilnice vabi k udeležbi

67

NAČELSTVO.

VABILO

na

XXXIV.

redni letni občni zbor

Hranilica in posojilnice v Velikovcu r. z. z. n. z., ki se vrši v **sredo, dne 13. maja 1925 ob 11. uri v lastnih prostorih v Velikovcu** po običajnem dnevnem redu

Ako ob določenih uri ni zastopanih zadostno število deležev, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor z istim dnevnim redom, ki sklepa brez ozira na število zastopanih članov. NAČELSTVO.